

ת"פ 41280/09/16 - מדינת ישראל נגד ולדימיר טאקץ (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 41280-09-16 מדינת ישראל נ' טאקץ(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
הינד נאבולסי

המאשימה

נגד

ולדימיר טאקץ (עציר) - הובא וע"י עו"ד
ברנשטיין

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, לאחר שנשמעו כל הראיות ובטרם סיכומים, בעבירה של **יבוא סם מסוכן** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 [להלן: "פקודת הסמים"].

2. הנאשם, אזרח אוקראינה, הגיע לנמל התעופה בן-גוריון בטיסה מברלין ביום 6.9.16 בשעה 16:00, כשהוא הביא עימו במזוודה, בבטנה נסתרת, 6 חבילות ובהן סם מסוג קוקאין במשקל 6 ק"ג ו-15 גרם. הנאשם נטל את המזוודה ממסוע הכבודה ונעצר בדרכו לאולם הנוסעים לבדיקה שגרתית במכס.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הזכירה את עיתוי הודאת הנאשם - לאחר שנשמעו כל הראיות ובטרם נשמעו סיכומי הצדדים. ציינה, כי הנאשם אינו אזרח ישראלי ועל כן אין מידע באשר לרישומים פליליים קודמים או להעדרם.

ב"כ המאשימה טענה לפגיעה ממשית בערך המוגן. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הדגישה, כי לא היה מידע מודיעיני בעניינו של הנאשם והוא נתפס בטרם הופץ הסם, כאשר ברור שאלמלא הערנות של אנשי המכס והביטחון בנמל התעופה יכול היה להיגרם נזק משמעותי.

סם הקוקאין נחשב לאחד הסמים המסוכנים והחמורים ביותר, ואף מכונה "סם המוות", כשהכמות שנתפסה שוות ערך ליותר מ- 20,000 מנות קוקאין.

במקרה זה לא ידועות הנסיבות שקדמו לביצוע העבירה בהקשר של תכנון, כשגרסת הנאשם התפתחה ובחלקה אף לא סבירה. הנאשם מסר, שקיבל את המזוודה מאדם אחר, ולמעשה עד היום לא ברור למדינה מה הוא חלקו האמיתי באירוע. הנאשם נכנס לישראל עם שני דרכונים, החזיק שטרות ממדינות שונות, מסר שהיה במספר מדינות לפני הגעתו לישראל והוא הודה כי המניע הוא כספי מתוך רצון להגיע לרווח קל ומידי. לגישת המדינה, המדובר במאפיינים של אדם הסוחר בסמים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה, כי לא הוצגו נסיבות אישיות יוצאות דופן. הנאשם הודה לאחר שנוהל כל ההליך, כאשר הגרסה שהציג בבית המשפט לא היתה אמינה ועקבית, כך שלא הוצגו שיקולים המצדיקים הקלה בתוך המתחם.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 6 ל- 9 שנות מאסר בפועל, ובהתחשב בכמות הסם, בסוגו, במועד ההודיה ובהיעדר נסיבות יוצאות דופן, עתרה למקם את העונש בחציו העליון של המתחם, וכן לקנס.

4. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא אזרח במדינה החווה קשיים כלכליים, ולאור האמור יש לבחון את תכני עדותו בכל הקשור לעיסוקו לסייע לאנשים להשיג ויזות ממדינות אירופה כהכנסה נוספת. הבהיר, כי הנאשם למד בבית ספר במשך עשור עם אזרח ישראלי, הוא האדם שעמו קבע להיפגש בישראל, כפי שמוכיחים המסרונים הקיימים בתיק החקירה. אותו חבר נעצר ליומיים, ולאחר שגרסתו אומתה הוא שוחרר על ידי המשטרה. עוד הסביר, כי התבקש להעביר את המזוודה על-ידי אדם עימו נפגש באירופה, שבעבר סידר לו הנאשם ויזה. כן ציין, שלא נמצאו טביעות אצבע של הנאשם על גבי החומרים שהיו בתוך המזוודה, אלא של אדם אחר שזהותו אינה ידועה. לגישת הסניגור לא יכולה להיות מחלוקת שהנאשם הוא בלדר, ובסופו של יום לא נגרם כל נזק לתושבי ישראל. הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה לא ידועות, אך הוא ביקש להתחשב בגרסת הנאשם לפיה לא היה אמור לקבל תמורה כספית עבור יבוא הסם.

הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים. מיד עם מעצרו, הביע הנאשם הסתייגות מביצוע העבירה, לא הכחיש שמדובר במזוודה שלו ושיתף פעולה עם רשויות החוק. בעת מעצרו מסר לחוקרים תמונה ודרכון של החבר שמסר לו את המזוודה, כאשר נודע לו משגרירות אוקראינה שהתיק נחקר ואותו אדם הוכרז כדרוש חקירה.

הסניגור טען כי הפגיעה של עונש מאסר היא משמעותית שכן הנאשם אינו דובר את השפה, אינו זכאי לשיחות טלפון, והקשר הוא רק באמצעות הסניגור. עוד מסר, כי מאז מעצרו, השיל הנאשם ממשקלו כ- 30 ק"ג, הוא ממעט לאכול, איש אינו מביא לו ציוד, הוא לא ייצא לחופשות ולא תהיה בעניינו תוכנית רש"א כשסביר להניח כי יגורש מישראל בסיום המאסר. בנוסף, תיאר את מצבה הקשה של אשתו של הנאשם.

בנוסף, ביקש שלא להחמיר בעונש בשל העובדה שניהל הוכחות, שכן ההליך נוהל בפן המשפטי בלבד ולא

העובדת, כשהעדויות נשמעו בתוך פחות משלוש שעות.

הסניגור הגיש מסמכים בשפה האוקראינית המעידים על היעדר רישום פלילי (נ/1).

ב"כ הנאשם עתר למתחם שנע בין 30 חודשים ועד ל- 5-6 שנות מאסר וטען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם. כמו-כן, עתר להימנע מהשתת קנס, שכן הנאשם נעדר כל אמצעים כספיים.

5. בדברו לבית- המשפט, מסר הנאשם בבכי כי הוא מאוד מצטער על מה שקרה, וכי הוא שמח על כך שלא צלחה דרכם של אלו שרצו להעביר דרכו סמים.

דין והכרעה

6. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים, כשהדברים נכונים ביתר שאת לגבי סם קשה מסוג קוקאין. כמות הסם וסוגו מבססים פגיעה בעוצמה גבוהה בערך המוגן, ולענין זה יפים דבריו של כב' השופט הנדל:

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים בכתובת:

<http://www.antidrugs.org.il/pages/924.aspx>). הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו.

בישראל - כמו בכל מדינות המערב - המאבק בסמים נמצא בעיצומו, והוא צפוי (כך נראה היום) לעבור עוד כברת דרך ארוכה. חומרת התופעה מודגמת, בין היתר, באמצעות סקר

שערכה הרשות הלאומית למלחמה בסמים במהלך שנת 2009. בסקר זה נדגמו 7,700 תלמידים בכיתות ז'-י"ב. למעלה מ-10% מן התלמידים דיווחו על שימוש בסם בלתי-חוקי כלשהו במהלך השנה שקדמה לעריכת הסקר. כ-6% דיווחו על שימוש בסמים המוגדרים קשים, ובהם קוקאין, אקסטזי ומתדון (דו"ח המחקר המסכם מצוי אף הוא באתר הרשות). לצורך ההכרעה בערעור זה אין צורך לקבל את הסטטיסטיקה האמורה כמשקפת את האמת להווייתה. די לומר כי אף חלק מהנוער נשאב אל תוך מערבולת הסמים. זהו נימוק נוסף לחומרת המעשים..." (ראו בע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יונה [4.7.12], בפסקה 4).

8. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ייאמר, כי עד היום לא ידועה מידת התכונן שקדמה לביצוע העבירה (גם על רקע גרסאותיו המשתנות של הנאשם). עם זאת, המדובר באירוע פלילי המחייב באופן אינהרנטי מימד מסוים של תכנון. לעניין חלקו של הנאשם, אני מקבלת את גישת ההגנה לפיה על-פי עובדות כתב-האישום ניתן להניח שהנאשם הוא בלדר. למרבה המזל, נוכח המקצוענות והתושייה של עובדי המכס ונתב"ג - ולא בשל פעולות הנאשם עצמו, הסם נתפס בטרם הופץ (כשנמסר לי שלא היה מידע מודיעיני קודם), כך שבפועל לא נגרם נזק לציבור בארץ. ואכן, הנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מהפצתו של הסם הוא גדול ומשמעותי, כאשר מדובר בכמות גדולה במיוחד של הסם הקשה (על רקע החזקה בפקודת הסמים לפיה החזקת סם קוקאין מעל ל-0.3 גרם אינה לצורך שימוש עצמי).

9. מפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור באשר לצורך לנקוט בענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, לרבות כלפי הבלדרים המייבאים ומכניסים סמים לישראל:

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים." (ע"פ 7044/11 עבד נגד מדינת ישראל [17.6.12], פסקאות 8 ו-9).

10. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, לרבות סוג הסם ומשקלו. בכל הנוגע לעבירות סמים, כמות היא גם איכות: הכנסת 6 ק"ג קוקאין לישראל היא פגיעה שונה במהותה מאשר הכנסת משקל קטן, מבלי להקל ראש באחרונה. עם זאת יובהר, כי העונש אינו גדל ביחס ישר למשקל הסם, ועל כן קיים מנעד ענישה רחב למדי בעניינים של בלדרים מייבאי הסמים.

11. עינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 3931/13 באום נגד מדינת ישראל [10.6.14] (הוגש הן על-ידי ב"כ המאשימה, הן על-ידי הסניגור) - עניינו במערער שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן בכך שבעת שהותו בישראל, סיכם עם שניים נוספים כי יפעל במהלך שהותו בדרום אמריקה לייבא סמים, כשהנאשמים האחרים הפקידו כספים בחשבונו של המערער לבקשתו. המערער הגיע לישראל כשבגופו 71 קפסולות שהכילו קוקאין במשקל של כחצי ק"ג. יצוין, כי הוסכם בין הצדדים כי המערער תרם תרומה משמעותית לקידום החקירה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ל - 45 חודשי מאסר בפועל, ועל רקע עברו הנקי, גילו, שיתוף הפעולה האמור וגזר-דין של אחד מהקושרים, הושת עליו עונש של 40 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 7000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 8031/10 צ'אבז נגד מדינת ישראל [1.3.12] - עניינו בשתי מערערות - אחיות, אזרחיות זרות, אשר הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם. השתיים שימשו כבלדריות להעברת סם מסוג קוקאין מבוליביה לישראל; בהזדמנות אחת קיבלו כ - 2 ק"ג קוקאין, בלעו אותו ארוז לגופן, הביאו אותו לישראל וקיבלו עבורו 60000 יורו בקירוב; בהזדמנות נוספת בלעו כ - 3 ק"ג סם מסוג קוקאין ארוזים, והביאו אותם ארצה. שתי המערערות צעירות, אמהות לילדים קטנים, אשר גדלו בנסיבות משפחתיות קשות. בית-המשפט המחוזי הטיל על כל אחת מהן עונש של 6.5 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל ועונשן הופחת לחמש שנים וחצי מאסר בפועל בשל עקרון אחידות הענישה והפער בין העונש שהוטל על האחיות לבין זה שהוטל על אימן (שהיתה אף היא מעורבת בפרשה), וכן בשל שיתוף הפעולה הממשי של המערערות עם רשויות האכיפה.

ת"פ (מחוזי מרכז) 13718-09-16 מדינת ישראל נגד מרסל [26.6.17] (הוגש על-ידי התביעה) - עניינו בנאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן, קשירת קשר לפשע ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם אזרח ברזיל, קשר קשר עם אחר לייבא סמים לישראל. הנאשם קיבל מהאחר מזוודה ובתוכה, בדופן נסתרת, שקית ובה קוקאין וכן כסף. הנאשם נחת בישראל כשהוא נושא במזוודתו 3 ק"ג של קוקאין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר, והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 56 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (מחוזי מרכז) 737-10-13 מדינת ישראל נגד LOPEZ [6.1.14] (הוגש על-ידי התביעה) -

הנאשם, אזרח זר כבן 64, הורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם הסכים להצעתו של אחר לייבא מקולומביה לישראל 7 ק"ג קוקאין, והציע לאחרת [להלן: "מריה"] להצטרף אליו לנסיעה תמורת כסף, על-מנת לא לעורר חשד. הנאשם ומריה נחתו בנתב"ג, כשבמזוודתו של הנאשם נמצא קוקאין במשקל של כ- 3.5 ק"ג, ובמזוודתה של מריה נמצא קוקאין במשקל של 3.8 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 5 ל- 7.5 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל.

עניינה של מריה נדון במסגרת ת"פ 607-10-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד ARBELAEZ** 2.9.14]] (הוגש על-ידי ההגנה). בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 4 ל - 6.5 שנות מאסר, והשית על מריה 4 שנות מאסר בפועל, בין השאר לאור העובדה שייבאה כמות קטנה יותר של סם ונסיבותיה האישיות.

ת"פ 18588-11-10 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד דרבאשי** [14.6.11] (הוגש על-ידי ההגנה) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן, בכך שהטמין בתרמילו, בעצמו או באמצעות אדם אחר מטעמו, סם מסוג קוקאין, ונחת בשדה התעופה בישראל כשהוא נושא בתרמילו, בדופן כפולה, חבילת קוקאין במשקל של מדובר 3.44 ק"ג ברוטו. הוסכם, כי התביעה תגביל עצמה לעתירה עונשית של 6 שנות מאסר בפועל. הנאשם, כבן 27, גילה בזמנו מעורבות מסוימת בעבריינות סמים ובעל שתי הרשעות קודמות, אם כי לא ריצה עונש מאסר בפועל. נקבע, כי הנאשם נדרש לבצע את הבלדרות בלחץ מסוים של המלווים בשוק האפור. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 56 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 4000 ₪.

ת"פ 9160-02-15 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד מזרחי** [4.2.16] (הוגש על-ידי ההגנה) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שטס מישראל לברזיל, שם קיבל מאחר שזהותו אינה ידועה קוקאין במשקל של 1977 גרם נטו. בהמשך, הנאשם נחת בישראל כשהוא נושא בכליו את הסם האמור, שהוסלק בתוך שני פסלים.

הנאשם, רווק כבן 30, ללא עבר פלילי. תיאר מעורבות עם גורמים שוליים, בין היתר בעקבות חובות הימורים שצבר. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 45 ל- 85 חודשי מאסר בפועל, והושת עונש של 45 חודשי מאסר בפועל וקנס על סך 5000 ₪.

ת"פ (מחוזי ת"א) 6999-02-16 **מדינת ישראל נגד נונס** [25.7.16] - עניינו בנאשם, אזרח מדינה זרה נטול עבר פלילי, שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובייבוא סם מסוכן בכך ששימש כבלדר ונתפס בנתב"ג כשבחזקתו מזוודה ובה הוסלק סם מסוג קוקאין במשקל של 4.026 ק"ג. בתום הליך גישור הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו עתרו במשותף לעונש של 46 חודשי מאסר בפועל כשצוין, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות החקירה, ובעקבות שיתוף פעולה ממושך על פני מספר ימים, נלכד העבריין העיקרי (עליו הוטל עונש מוסכם של 5 שנות מאסר בפועל) וכן נאשם נוסף שסייע לו.

12. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת **מתחם עונש הולם אשר נע בין 5.5- 9 שנות מאסר בפועל.**

13. בעניינו של הנאשם, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40'א' לחוק העונשין. במסגרת שיקולים אלו, יש להתחשב בכך שהנאשם נשוי ואב לילדים, אשר מצוי במעצר ועתיד לרצות מאסר בעוד משפחתו רחוקה והוא נותר בגפו בארץ, על כל ההשלכות הנובעות מכך (לענין זה ראו, למשל: ע"פ 6617/99 **קינגאוה נגד מדינת ישראל** [23.12.99]). על-פי הידוע, הנאשם נעדר עבר פלילי.

יש מקום ליתן משקל מסויים להודאתו שנמסרה בסוף ההליך, אם כי עדיין ניכר קושי לקחת אחריות על המעשים. לאחר שנחשפתי למלוא הראיות, לרבות גרסאותיו המשתנות של הנאשם, איני יכולה לקבוע, כי הוא אכן שיתף פעולה עם חוקריו, ובוודאי לא באופן כזה שהוביל לתפיסת מעורבים נוספים - נתון המשפיע על העונש (לעיתים כפרמטר בקביעת מתחם העונש ההולם, לעיתים בהקשר של בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות; ראו, למשל, לעניין זה: ת.פ. (מחוזי-מרכז) 332-10-16 **מדינת ישראל נגד מור דווה** [3.8.17]), כשיצוין כי הוגש ערעור על חומרת העונש אשר טרם נדון).

15. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי מעל הרף התחתון של המתחם, ובהתאם גוזרת את דינו כדלקמן:

מאסר בפועל בן 6 שנים ו- 6 חודשים, שיימנה מיום מעצרו: 6.9.16.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות סמים מסוג עוון.

בשל מכלול הנסיבות, אינני מטילה על הנאשם קנס.

בהעדר מחלוקת, מכריזה על הנאשם כעל "סוחר סמים" ומורה על חילוט הכספים שנתפסו ברשות הנאשם לטובת "הקרן לטיפול בנכסים שחולטו" אשר הוקמה לפי סעיף 36ח' לפקודת הסמים. זאת, להוציא סכום של ₪ 1,500 אשר יופקד בחשבון הקנטינה של הנאשם.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.